Yürüyüş ve Mitingler Hakkında Açıklama-1

YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGLER HAKKINDA

ŞÜPHELERİN CEVÂBI

SAPTIRMA VE ÇARPITMALARIN REDDİ

(1)

Toplumların ve ferdlerin hayatında türlü türlü ahvaller yaratıp onları evirip çeviren, bir hâlden diğer hâle sokan; bunu da, basîretle bakanlar için bir ibret kılan Allah'a hamd olsun. Her zamanı, her mekânı ve her hâli kuşatan eksiksiz bir dîn ve şerîatla gelen Allah'ın elçisi Muhammed'e, âilesine ve ashâbına salât ve selâm olsun. Emmâ ba'd:

Müslüman beldelerde yaşanan yürüyüş, gösteri, ayaklanma ve hükümetlerin yıkılması gibi hâdiseler üzerine pek çok değerlendirmeler ve yorumlar yapılmış ve bu münâsebetle gerek www.tevhidvesunnet.com sitesinde gerek başka yerlerde yayınlanan Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ulemâsının fetvâ ve yazıları da çeşitli değerlendirmelere tâbi tutulmuştur. Bu konuda söylenen ve yazılan sözlerin bir kısmına bizzat, bir kısmına da arkadaşlarımızın delâletleriyle vâkıf oldum. Şüpheleri cevaplamak, saptırma ve çarpıtmaları reddetmek, hakkı savunmak üzere –Allah'a güvenip dayanarak- diyorum ki:

[Mukaddime]

Kitâb ve Sünnet'in yol göstericiliğinde ve sâlih selefin izinde yürüyen bir Müslüman, etrafında ve uzağında olup biten her hâdiseyi iki bakış açısıyla bakarak değerlendirir. Bu iki bakış açısından biri Kaderî Bakış Açısı, diğeri de Şer'î Bakış Açısıdır. Bizler de bu iki bakış açısı ile olaylara bakıyor ve şu değerlendirmeleri yapıyorduk:

1- Kaderî Bakış Açısıyla Yaptığımız Değerlendirme:

Bir insan ömrü sayılabilecek kadar uzun müddetler boyunca bulundukları arzın egemenleri olan kimseler bir bir yıkılıyorlardı. Azîz ve alîm olan Allah, halkların kalbinde dindirilmez bir öfke yaratmış, diğerlerini de tasarruf ve kararlarında şaşırtmış böylece geri çevrilemez kevnî hükmünü gerçekleştirmişti. Şüphesiz ki biz bu olaylarda irâdesine ve kudretine karşı konulamayan Yüce Melik'in âyetlerini gördük ve dinledik. Rabbimizin şu buyruğuna artan ve yenilenen bir îmân ile tekrar îmân ettik: "De ki: Hükümranlığın ve egemenliğin (hakiki) sahibi sensin Allah'ım! Dilediğine hükümranlık ve egemenlik verir, dilediğinden onu çeker alırsın. Dilediğini azîz eder, dilediğini zelîl edersin. Hayır tümüyle senin elindedir. Ve sen, her şeye kadîr olansın." (2/Âlu İmrân, 26) Bu Yüce kudretin sahibi önünde boynumuzu eğerek yalvarıp "Yâ Rabb! Bundan sonraki günlerde Tunus, Mısır ve diğer tüm İslâm beldeleri için hayırlar yarat! Ümmetimize tevfîkler ihsân et! Ümmetimizi bütün düşmanlardan koru ve kurtar" dedik. Olaylar başladığında ve devamında kader penceresinden Allah'ın nice âyetlerini gördük. Hep hayrı temenni ettik, şerden Allah'a sığındık.

2- Şer'î Bakış Açısıyla Yaptığımız Değerlendirme:

Uzun bir süreden beri Müslümanlara demokrasinin en büyük fazîlet ve erdem olduğu telkîn ediliyordu. İletişim araç gereçleri sayesinde evinde bile kâfir ve müşriklerle iç içe yaşayan Müslümanlar bu telkînâttan öylesine müteessir oldular ki avâmıyla havassıyla "En demokrat biziz!", "Gerçek demokrasi İslâm'da", "Demokrasinin temellerini İslâm atmıştır!" "Bugünkü demokrasiyi İslâm bin dört yüz sene evvel ortaya koymuştur!" gibi hezeyanlar savurmaya başladılar. "Demokrasinin araçlarını kullanmak", "Demokratik zeminde hak arayışında bulunmak", "Demokrasi ile İslâm'a hizmet etmek" gibi mevhûm hayallere daldılar. Derken git gide demokratlaştılar ve hakîki demokratlar oldular. İslâm'a hizmet şöyle dursun, kendi zihinlerinde ve başkalarının zihninde İslâm'ın binâsını yıkıp demokrasiyi yükselttiler. Şimdilerde ise yalnız başına bile kaldıklarında o eski sözlerini söyleyemiyor, "Ben şerîatçıyım", "Ben İslâm Devleti istiyorum" diyemiyorlar… İslâmî hareketlerin eski mücâhidleri, şimdilerde "İslâm'da da yönetici halk oylamasıyla belirlenir" diye inanıyor; demokrasinin İslâm'a aykırı olmadığını savunuyor, "Demokratik yollarla mücadelemizi sürdürmeliyiz" diyorlar. Şunu bunu değil; köyündeki mütevazı odasında demokratlaşan müslümandan ülkenin başındaki müslümana kadar herkesi kasdediyorum. Allah'ın diledikleri müstesnâ bu fitneye dûçâr olmayan kimse kalmadı. Vallahu'l-Müsteân…

Halkı; kendi kendilerini yönettiklerine inandıran demokrasi çığırtkanları, insanları bu safsataya inandırmak için aldatıcı bir takım vesîleler belirlemişlerdir. İşte seçimler, mitingler, yürüyüşler, protestolar, grevler de bu aldatıcı vesîlelerdendir. Bunlar sayesinde halk, mevhûm bir demokrasiye gerçek diye inanıverir ve ülkeyi gerçekten kendilerinin yönettiklerini zannederler. Bütün bu aldatıcı vesîleler de "demokratik hak" olarak nitelenir. Bu i'tibârla miting, protesto ve yürüyüşlerin İslâm ile hiçbir ilişiği yoktur. Çünkü İslâm'ın öngördüğü yönetim biçimi kesinlikle demokrasi ile uyuşmaz ve demokrasinin araçlarını onaylamaz. Gel gör ki îmânlar yok olmaya ve İslâm'ın izleri tamamen silinmeye yüz tutunca, adâlet ve rahmet olan İslâm Şerîatına yönelecek yerde Müslümanlar da bu mevhûm demokrasiye aldanmış, kâfir ve müşrik milletlere özenmiş ve fevz ü felâhın demokrasi de olduğu zannına kapılmışlar… Bazı insanların söylediği ve zannettiği gibi, onları bu hayale kaptıran –vallahi- zulüm ve baskı altında olmaları değil –îmânları zayıfladığı için- kâfir ve müşriklerin dünyalarına özenmeleridir. İşte yaşanan son hâdiselerin de hakîkati budur! Tunusluların da, Mısırlıların da, Libyalıların da diğerlerinin de tertemiz İslâm Şerîatına dönmek gibi bir gâye ve

niyyetleri yoktu! Ve bu herkesin indinde müsellem olan bir gerçektir. Evet, bu halk hareketleri hedef ve gaye yönünden İslâmî olmadığı gibi, aşağıda beyân edileceği üzere yöntem i'tibâriyle de İslâmî değildi ve söz konusu ülkelerin yönetimleri nasıl İslâmî değilse halk hareketleri de hiçbir yönden kesinlikle İslâmî değildi. Fakat bazı İslâmcı aktivistler, bu halk hareketlerini İslâm'ın lehine çevirebilecekleri zannıyla ayaklanmalara destek verdiler. Böylece miting ve yürüyüşlere İslâmî bir renk kattılar. Ne olurdu, burada dursaydılar; durmadılar… Bir zamanlar Ehl-i Sünnet gençlerin gündemini meşgul eden ve âlimlerin fetvâlarıyla kapanmış gitmiş olan bir fitneyi "mitinglerin meşrû'iyyeti" mes'elesini yine gündem yaptılar. Bu bâtılı, Mübârek Selefî Menhece sokuşturmak istediler. Ülkemizde de –selefî olduklarını söyledikleri hâlde- Selefî Ulemâyı değil, bu İslâmcı aktivistleri izleyen ve onlara aldanan, duygularına esir olmuş bazı kimseler kör bir taklîd ile bunlara uydular. Basîret sahibi âlimlerin yolunu terk ettiler. Bununla da kalmadı, âlimleri gıybet ettiler, iftirâ attılar, küçük düşürdüler, aşağıladılar, sövdüler, basîretsizlikle suçladılar, körlükle nitelediler. İşte kendisi sebebiyle bâtıl yere kınandığımız "âlimlerin fetvâlarını neşretmek" bu aşamadan sonra gerçekleşti. Bu fetvâları neşretmedeki gayemiz, bize iftirâ ettikleri gibi tâğûtî sistemlere destek vermek değil, Mubârek Selefî Menheci ona sokuşturulmak istenen bir bâtıldan korumaktır. İlk neşrettiğimiz fetvâ, Mısır hükûmetinin yıkılışından yirmi gün sonra iken nasıl olur da o yönetimleri onayladığımız için bu fetvâları neşrettiğimiz söylenebilir. Biz, bu hâdiseleri uzaktan izliyor, Müslümanların kanlarından ve mallarından yana endişeleniyor ve üzülüyor, Allah'ın kevnî hükmünün ne yönde gerçekleşeceğini merakla bekliyor, salâh için duada bulunuyorduk. Ne miting yapanları gaye ve yöntemlerinde onaylıyorduk, ne de tâğût ile hükmedenleri onaylayıp tasdîk ediyorduk. Ama bazıları –subhânallah!- hak onların hevâsına uymayınca iftirâ ve yalana sarılıyor, münâfıklar gibi husûmette haddi aşıyorlar.

Hüseyin Cinisli

25 Rebîu'l-Âhir 1432

DEVAM EDECEKTİR....